

11

2025

ROČNÍK V

Místenka

ČASOPIS FARNOSTI MÍSTEK

ROZHOVORY | FOTKY | AKTIVITY FARNOSTI | DŮLEŽITÉ INFORMACE

Milí farníci,

blížíme se k závěru Jubilejního neboli Svatého roku, který byl vyhlášen v minulém roce.

Papež František nás pozval do Říma, abychom se stali poutníky naděje. Ve čtyřech hlavních bazilikách se otevřely Svaté brány, které jsou nejen symbolem, ale i požehnáním a cestou k Božímu milosrdenství. Pro ty, kteří neměli možnost Řím navštívit, ustanovil biskup Martin některé chrámy v naší diecézi jako jubilejní. Ty se staly po celý rok místy modlitby i odpuštění.

S naší farností jsme této možnosti využili a společně prožili čtyři poutní dny – ve farním kostele Nejsvětějšího Srdce

Ježíšova v Českém Těšíně, v poutním kostele na Maria Hilf u Zlatých Hor, v katedrále Božského Spasitele v Ostravě a nakonec v konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě. Vnímali jsme radost ze společenství církve, vzájemného povzbuzení a Boží blízkosti.

Co mně konkrétně tento Svatý rok přinesl? Možná končí oficiální ustanovení, ale nekončí to podstatné – pevná naděje v našeho Pána. Jak říká sv. Pavel (Řím 5,5): „A naděje neklame, protože Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha Svatého, který nám byl dán.“ Jsme poutníci, kteří krok za krokem, rok za rokem, jdou vstříc svému Pánu.

Až papež Lev XIV. uzavře Svaté brány, kéž zůstaneme svědky naděje, světlem světa.

O. Kazimír

MÍSTENKA: Časopis farnosti Místek (pro vnitřní potřebu) • **Vydavatel:** Římskokatolická farnost Místek, Farní náměstí 56, Frýdek-Místek.
• rkf.mistek@doo.cz • www.farnostmistek.cz • **Fotografie:** Dorota Bužková, Ivana Bužková, Roman Polách, Nela Šimová (všichni Člověk a Víra), David Blahut, Petr Brozda, Jiří Sobek, Petr Šlachta, Dajana Zápalková a z publikace Kaple Narození Panny Marie v Hodoňovicích 1875 - 2025.
• Další Místenka vychází 31. května 2026. Své příspěvky zasílejte do 30. dubna 2026. • **Redakce:** P. Kazimír Buba, Radka Kulichová, Petr Brozda
• Redakce si vyhrazuje právo upravovat příspěvky • **Grafika a tisk:** KLEINWÄCHTER holding s.r.o.

Obsah

Rozhovor s o. Jiřím Klosem / 4 – 5

Můj duchovní zážitek z Jubilejního roku / 6

Kostel nejen jako místo setkání s Bohem / 7

Diecézní pouť ministrantů / 8

Pěší pouť Lyscamino napříč městem / 9

Příběh Srdce naděje v Zelinkovicích / 10

Z farní kroniky – 1965 / 11

Krátce / 11

Dar církvi a snížení daně z příjmů / 11

Život ve farnosti / 12 – 13

150 let kaple v Hodoňovicích / 14 – 15

Vzpomínky na Miloslava Prokeše / 16

Proč dělám „slůvko“ pro děti / 17

Naše farní rodina 2025 / 18

25 let kněžství o. Kazimíra / 19

Reportáž z cesty do Betléma / 20 – 21

Tradiční tříkrálový průvod / 22

Hledáme koledníky / 22

Výstava Betlémů / 22

Zapište si do diáře / 23

Vánoční koncert Cantores Domini / 23

Rozsviť svůj život / 23

Vánoce ve farnosti Místek / 24

Kontakty

Římskokatolická farnost Místek
Farní náměstí 56, 738 01 Frýdek-Místek

rkf.mistek@doo.cz

farnostmistek.cz

P. Mgr. Kazimír Buba, děkan
+420 736 529 363

P. Ing. Vojtěch Buchta, farní vikář
+420 737 791 451

P. Mgr. Jiří Filipec, farní vikář

Římskokatolická farnost Místek

Rozhovor s otcem Jiřím Klosem

Setkání mladých v živém společenství

Příští rok v létě se v naší diecézi uskuteční od 11. do 16. srpna 2026 celostátní setkání mládeže. O přípravách jsem si povídal s ředitelem Diecézního centra pro mládež a farářem ve Staré Vsi nad Ondřejnicí o. Jiřím Klosem.

Na co se mladí mohou těšit?

Určitě na setkání s Bohem ve společenství mladých lidí. To je nejvíc, co mohou mladí lidé zažít. Živé společenství kluků a holek, mladých mužů a žen, kteří věří v Boha a prožívají podobné radosti i bolesti přiměřené jejich věku. Obzvláště pro mladé, kteří nemají ve své farnosti nějaké společenství mládeže, to může být přínosné. A samozřejmě spoustu radosti, zábavy, duchovního programu...

Můžete představit hlavní body setkání?

Společenství při mši svaté, která ale nebude probíhat většinou v kostele, ale na otevřeném prostranství. Dále mezi hlavními body budou katecheze a přednášky – nejen od biskupů. Také během setkání mohou zažít různé duchovní akce, jako jsou například chvály či adorace, ale také jiné rozmanité druhy modliteb. Jeden den také účastníci prožijí v rámci svých diecézí v různých farnostech Ostravy. A také bude jeden den určen (a otevřen) pro rodiny. Určitě bych mezi hlavní body mohl zařadit zábavnou moderaci či různé workshopy.

Kde bude probíhat?

Hlavní stage i doprovodný program se bude konat na Černé louce v centru města Ostravy.

Pro jakou věkovou skupinu je akce určena?

Setkání je určeno pro mladé lidi od 14 do 30 let.

A když bude někdo mladší, nebo starší?

Myslím, že věkové rozmezí je už tak dostatečně velké, takže pro výjimky moc prostoru nebude.

Setkání potrvá šest dnů. Mohou si účastníci vybrat, že se zúčastní jenom jeden den, nebo více dnů?

Pokud vím, tak by mělo být možné přijet také jen na část programu.

S jakou účastí počítáte?

V Hradci Králové bylo okolo 4 000 lidí. Věřím, že Ostrava na tom bude podobně, třeba lépe.

Mládež z jiných diecézí přijede z daleka a bude zde mít ubytování. Jak to bude s mladými lidmi z naší diecéze, konkrétně třeba z naší farnosti a děkanátu?

Každý (z blízka i z daleka) z účastníků se může ubytovat (spát se bude na vysokoškolských kolejích a jiných školách) v rámci setkání mládeže v Ostravě. Pokud vím, tak v rámci přihlášky by měla být možnost účastnit se programu bez ubytování. Nicméně všechno se ještě tvoří, takže ať účastníci kontrolují oficiální web, kde se dozví postupem času všechny informace.

Můžou se mladí, ale i další lidé zapojit do organizace?

Určitě, v rámci přihlašování bude možnost se přihlásit do přípravného týmu v rámci nějaké oblasti – například pořadatelé, ubytovatelé a podobně.

Jak mohou pomoci rodiče a farníci?

Rodiče a farníci mohou v první řadě nejvíce pomoci svou modlitbou. A v další řadě, když pošlou své dítě či mládežníka z farnosti na toto setkání a třeba jim na setkání přispějí nějakou korunou.

Co by měli mladí lidé, respektive jejich rodiče udělat, aby se mohli setkání zúčastnit?

Pro rodiny bude vyhrazen jeden konkrétní den v rámci setkání. Jinak je setkání určeno pro mládež a v tom to má mimo jiné své kouzlo – děti a mládež tam jsou bez rodičů. Nicméně mše svatá by asi měly být otevřeny i veřejnosti.

Jaký je harmonogram příprav?

Pilně se pracuje, ale na bližší info si ještě budete muset chvíli počkat.

Bude počet účastníků nějak omezen?

Myslím si, že ne, ale samozřejmě čím později se účastník přihlásí, tím více riskuje vyšší cenu.

Ptal se Petr Brozda

Aktuální informace o Celostátním setkání mládeže
(<https://celostatnisetkanimladeze.cz/>)

Diecézní centrum pro mládež

Mládeži se v diecézi věnuje Diecézní centrum pro mládež (DCM), které řídí o. Jiří Klos. Provozuje především Diecézní středisko mládeže, které našlo své útočiště v objektu fary ve Staré Vsi nad Ondřejnicí poblíž Ostravy. V roce 2002 byl k fáře přistaven vyřazený lůžkový vůz, jenž slouží k ubytování návštěvníků střediska. V areálu fary se organizují převážně formační akce pro zástupce společenství mladých z jednotlivých farností.

Cílem DCM je být nablízku mladým, orientovat se v situaci, ve které žijí, a doprovázet je. Součástí mise DCM je též podpora zakládání společenství ve farnostech nebo děkanátech. Přípravuje také mladé k tomu, aby se nebáli převzít odpovědnost za svá společenství a chopili se iniciativy. Rovněž k tomu slouží Animátorský kurs, který DCM pořádá ve spolupráci s Diecézním střediskem mládeže ve Staré Vsi nad Ondřejnicí.

Diecézní středisko mládeže ve Staré Vsi nad Ondřejnicí je otevřeným domem, kde se mohou mladí diecéze scházet, aby sdíleli radost z víry a rostli v ní. Je také bezpečným prostorem pro jejich otázky a nejistoty. Středisko vede pastorační tým složený z kněze a laických mladých spolupracovníků.

Kam nás Duch povede

Můj duchovní zážitek z jubilejního roku 2025

Jubilejní rok pro mě začal v prosinci s otcem biskupem, který „pomyslně“ otevřel brány božího chrámu. Do Ostravy jsem se vydala s rodinou pěšky a tam jsme šli z kostela sv. Václava do katedrály, kde proběhla mše svatá, která naznačovala krásný jubilejní rok, rok naděje. V Římě svatý otec postupně otevřel všechny čtyři brány ve všech čtyřech bazilikách.

Já jsem s holkami z naší farnosti neváhala a hned na začátku ledna jsem všechny navštívila a prošla. Byl to opravdu hluboký zážitek. Projít bránou, která se otevře jen jednou za 25let! Někdy samozřejmě i mimo jubilejní roky. Říkala jsem si: Kdo ví, co bude za dalších 25 let. Budu tady? Bude ta šance? Zvládnou to? A tak jsem jela. Tím, že to bylo opravdu na začátku Jubilejního roku, tak tam nebylo moc lidí. Nádhera bez davů.

Půjčily jsme si auto a jely tour de Itálie, kam nás Duch povede. Ale jednu zastávku jsme měli jasnou – San Giovanni Rotondo. Po cestě za otcem Piem nám kamarád poradil navštívit Lanciano – město, kde se udál eucharistický zázrak. Nikdo z nás netušil, jaké to tam bude, co tam uvidíme. Na dálnici jsme řekly, tak jedeme tam? Je to tak na půl hodiny. Asi. Tak jedeme. A odbočily jsme. A zázrak se stal i nám. My

jsem byli přítomné v Živé přítomnosti Proměněného Krista. Byl na dosah ruky. Žádná brána, žádná clona, žádná ochrana. Prostě zázrak, který je vidět. A my jsme jen seděly a (některé) brečely dojetím. Živá nádhera na dosah ruky. A nikdo tam nebyl. Jen my a Živý Proměněný Kristus přímo před očima.

Já jsem si vždycky přála vidět nějaký eucharistický zázrak. Neuměla jsem si představit, jaké to bude, jak to vypadá. Ale toto bylo v jednoduchosti nádherné a pro mě o to víc úžasné, že to bylo na dosah. A z původní myšlenky – půlhodinové návštěvy – byl půlden. Ale to vůbec ničemu nevadilo. Čas nehrál roli.

Večer jsme pak dorazily do San Giovanni Rotondo. Ubytovatel nám řekl, že kostel je už zavřený, že bude otevřený až druhý den ráno. Ale některé z nás se šly projít a podívat „po městě“. Bydly jsme kousek od kostela. Už při

příchodu jsme viděly, jak lidé vycházejí a vcházejí do kostela. Ještě bylo otevřeno! Naše radost byla až nádherně dětská. Uvnitř prázdného a tichého kostela jsme měly možnost si všechno v klidu prohlédnout.

Všude byla cítit nádherná vůně. Jak jsme nebyly znalé a neznaly toto místo, tak jsme obdivovaly kostel a nádheru v něm. A pak jsme si všimly, že vepředu vycházejí odněkud lidé. Poto jsme tam šly. Zjistily jsem, že je to krypta sv. otce Pia. A tam byl on. Neporušen. Prostě si tam spí. A vůně, která se z něj linula, byla rajska. Ale v každém místě jiná. Opravdu. V každém rohu jinak nádherná. A tam jsme spočinuly, modlily se, povídaly si s ním. Odcházely jsme domů totálně naplněné. Nejde říct úplně, protože slovo totálně to vystihuje nejlépe. Ráno jsme se vydaly na mši a znovu k otci Piovi. Už tam bylo více lidí a vůně byla paradoxně slabší, ale zážitek byl stále silný.

Poté jsme přejely do vedlejší vesnice – Monte Sant'Angelo. Je to kopec, na kterém stojí kostel, který posvětil sám sv. Michael Archanděl. Chrám v hoře, odkud je nádherný výhled na široké okolí a moře.

Večer jsme dojely do Neapole. Ráno jsme šly do chrámu, kde jsou ostatky svatého Januária – kosti, lebka a krev.

Tříkrát za rok jeho krev vytáhnou z trezoru, od něhož má klíč jen jeden člověk na světě, a přiloží ji k jeho hlavě. Pokud krev zkapalní, což je zázrak, tak lidstvu nehrozí nebezpečí. Ale pokud nezkapalní, pak přijde pohroma. Naposledy nezkapalněla v roce 2019 a pak přišel covid... A ne jinak tomu bylo i v minulosti s jinými pohromami. Sv. Januáriu poutivě chrání Neapol od žhavé lávy ze sopky Vesuv.

Ale do Neapole jsme jely i kvůli otci Dolidovi Ruotolovi. Byl to svatý muž, kněz, který umřel v roce 1970. Setkal se s otcem Piem, který o něm řekl, že je to svatý muž. On totiž viděl do srdcí lidí. Je tam jeho hrob, a pokud u něho tříkrát zaklepete, tak vám vyprosí milost u Pána, o kterou prosíte. Sám Pán Ježíš mu nadiktoval Nověnu Odevzdání a zjevil mu svou tvář, kterou pak přesně dostal na plátno.

Všechny dny byly jeden lepší než druhý. Všechny byly bezvadné. Skutečně. Jsem moc vděčná Pánu, že nás tak vedl a že jsem svatý Jubilejní rok mohla prožít naplno.

Jana Kohutová

Kostel nejen jako místo setkání s Bohem

Když se řekne kostel, pak se každému věřícímu vybaví dvě věci – mše svatá a svatostánek. Ale v naší živé farnosti slouží kostely nejen k setkávání s Bohem během bohoslužeb.

K tichému rozjímání a modlitbě máme **adorace**, které probíhají pravidelně každý čtvrtek od 7.45 do 17.00 v kostele sv. Jakuba. Ke společnému sdílení radostí z živé víry se konají zpravidla jednou první neděli v měsíci v kostele sv. Jakuba **večery chval** spojené s nabídkou přímluvných modliteb a svátosti smíření, při nichž zní bezprostřední svědectví, hudba a zpěv. A u sv. Jakuba probíhá pravidelně ve čtvrtek před prvním pátkem v měsíci **svátost smíření** od 8.00 do 11.00 a od 15.00 do 17.00.

Pro daleko širší okruh návštěvníků probíhají v našich kostelích i další akce, zejména koncerty. Po celé prázdniny probíhala ve farním

kostele sv. Petra a Pavla v neděli odpoledne Půlhodinka s varhanami. A jedinečné koncerty – vystoupení Collegia 1704 v rámci Svatováclavského hudebního festivalu, výroční koncert smíšeného pěveckého sboru Smetana a koncerty našeho chrámového sboru Cantores Domini. Při listopadovém, dušičkovém, zaplnili návštěvníci kostel do posledního místečka.

Největší akcí pro širokou veřejnost byla již tradiční **Noc kostelů**. Během ní se otevřely všechny kostely naší farnosti současně, a to jak pro soukromou modlitbu a hudbu, tak i pro prohlídku jinak nepřístupných prostor, ať již se jednalo o věž, sakristii či kůr.

Petr Brozda

Diecézní pouť ministrantů

Druhou říjnovou sobotu proběhla diecézní pouť ministrantů, která se koná každoročně na podzim. Letos ovšem měla poněkud jiný ráz. V cíli pouti – na Cvilíně u Krnova – na účastníky nečekaly žádné soutěže, katecheze nebo velká hra. Tentokrát byla cílem samotná pouť.

Otec Václav Rylko, který má v naší diecézi ministranty na starost a celou akci organizoval, chtěl v jubilejním roce povzbudit kněze, aby putovali se svými ministranty a společně si připomněli, že církev je společenství poutníků. Těch, kdo se navzájem podporují, nesou a rostou ve víře. Takoví máme být i my: kněží a ministranti – poutníci naděje. I z naší farnosti jsme se tedy vydali na cestu. Byť se nakonec přihlásili jen tři ministranti, nenechali jsme se odradit. Místo plánované cesty vlakem do Kr-

nova jsme zvolili „pouť na kolech s motorem“. Jeli jsme autem. Chtěli jsme využít příležitost a v závěru jubilejního roku navštívit několik jubilejních chrámů.

Putování jsme zahájili krátkou modlitbou a požehnáním v našem kostele sv. Jakuba – patrona všech poutníků. Poté jsme společně s Vítkem, Lojzou a Ondrou – našimi ministranty – vyrazili směrem k ostravské katedrále. Další zastávkou byla Opava a její konkatedrála Nanebevzetí Panny Marie. Odtud jsme pokračovali do Krnova, kde jsme se při-

pojili k poutníkům z Kravař, a společně vystoupali všech 218 schodů na Cvilín.

Vrcholným bodem dne byla mše svatá, kterou celebroidl otec biskup Martin spolu s několika desítkami kněží a stovkami ministrantů a ministrantek z celé diecéze. Na zpáteční cestě jsme se ještě zastavili ve Fulneku, kde jsme uzavřeli naši pouť po jubilejních chrámech. V každém kostele, který jsme navštívili, jsme se modlili za různé skupiny z naší farnosti – za nemocné, za sestry boromejky a další. Celé putování jsme zakončili na faře, kde jsme si odpočinuli nad partičkou deskovek.

Chtěl bych povzbudit všechny chlapce, kteří by rádi ministrovali: neváhejte a oslovte některého z kněží. Rádi vás mezi sebe přijmeme – ministrantský tým má vždy místo pro nové poutníky naděje!

O. Vojtěch

Pěší pout' Lyscamino 2025 napříč městem

V sobotu 28. června se uskutečnil již 3. ročník pouti LYSCAMINO – pěší pouti pořádné farníky z Lysůvek a Zelinkovic s podtitulem od východu do západu slunce.

Kolem půl páté ráno se začali u kostela Panny Marie Sněžné scházet první poutníci a k naší velké radosti nejen místní, ale i ze Sviadnova, Lískovce, Frýdku a dokonce i přátelé z Ostravy, včetně vozíčkářky Kačky. Po modlitbě růžence, ztišení a svěření svých úmyslů Panně Marii jsme se vydali vstříc prvním kilometrům směrem ke kostelu sv. Jakuba do Místku na ranní mši svatou.

Poté se k nám připojilo několik dalších poutníků spolu s otcem Jiřím a společně jsme se vydali do Frýdku do kostela sv. Jošta, který je běžně veřejnosti téměř nepřístupný. Díky panu Bučkovi jsme se dozvěděli mnoho zajímavého z historie i současnosti této památky. Na tomto místě se k nám také připojily frýdecké „maminky“ neboli Hnutí modlících se matek a společně jsme se zúčastnili modliteb v rámci probíhajícího tridua. Myslím, že pro všechny byly tyto chvíle velmi obohacující.

Poté jsme se přesunuli kousek vedle do evangelického kostela, kde nás mile přivítal a provedl pan farář Chalupski. Následovala odpočinková pauza, kterou jsme mohli využít individuálně na oběd nebo na kávičku. Občerstvení jsme pokračovali do farního kostela

sv. Jana Křtitele, kde byl po modlitbě a prohlídce kostela i prostor vystoupat na věž a pokochat se nádhernými výhledy na město a okolí.

Potom jsme zamířili do Lískovce ke kapli Povýšení sv. Kříže v Hájku. Po společné modlitbě a duchovním občerstvení jsme se občerstvili také vodou z místního pramene (a nejen vodou). Dalším bodem na trase byl kostel sv. Šimona a Judy v Lískovci a poté kostel

sv. Jana Nepomuckého ve Sviadnově, odkud jsme se posilnění mnoha dobrotami připravenými místními farnicemi vydali na poslední úsek zpátky na Lysůvky, kam jsme po 20 kilometrech došli při západu slunce.

Díky všem spolupoutníkům za společné modlitby a příjemné zážitky, díky všem kostelníkům, kteří nás ochotně přijali, i všem ostatním, kdo nám poskytli zázemí či občerstvení, a také všem, kteří se z různých důvodů nemohli zúčastnit fyzicky, ale provázeli nás přímluvami. Těšíme se na příští ročník, který se, dá-li Pán, uskuteční 13. června 2026.

Jana Konečná

Příběh Srdce naděje v Zelinkovicích

Když jsme v roce 2022 začali pátrat po fotografiích do knihy o našem kostele Panny Marie Sněžné v Lysůvkách, netušili jsme, že u knihy Pod ochranou tvou vše neskončí.

Kamarádka, která se dlouhodobě starala o nenápadné místo ve svém sousedství, mi poslala rodinnou fotografii, kde byla zachycena kaplička v Zelinkovicích (na ulici Příborská), která byla zasvěcena sv. Janu a byla zbourána v 70. letech.

Patřím mezi ty, kteří o ní vůbec nevěděli, proto jakékoliv útržkovité vzpomínky pamětníků byly zpestřením naší knihy.

Po impulsu mých životních kamarádek dát tomuto místu nový život se začal skládat příběh s velkým P. Je příběhem mnoha svědectví o tom, že nejsme na věci sami. Do Božích rukou jsme vkládali toto dílo bez představy, jak má vypadat, kde na to vzít...

Je to místo promodlené našimi předky, a proto jsme chtěli, aby tento kousek promodlené půdy byl netradiční a s přesahem do dnešní doby. Co začíná chybět této společnosti? Lásky, vztahy,... A to vše se odvíjí od SRDCE.

Majitel pozemku Petr Kubala dal svolení, řezbář Boris Zvada se ujal návrhu až po konečné vyhotovení a Václav Sára věnoval jasanové dřevo. Neplánované posunutí díla až na tento rok není určitě náhoda, a tak jako poutníci naděje v jubilejním roce muselo vzniknout SRDCE NADĚJE.

Vyhotovené srdce s jeho příběhem bylo poprvé k vidění na Noci kostelů. Od 14. srpna se rozběhly práce na místě samém. A dílo se podařilo díky obětavosti mnohých, ale především firmě Jiřího Volného a díky Josefu Kučerovi. Náhodou nebylo ani stanovení termínu žehnání Srdce na 5. října, kdy jsme si připomínali sv. Faustynu Kowalskou, jejíž poslání, ke kterému byla vyvolána, spočívá v připomenutí Boží lásky a v předání nového způsobu úcty pro celý svět. Srdce požehnal místecký děkan o. Kazimír Buba.

A co si přejeme do budoucna? Aby Srdce naděje bylo místem, kde můžeme odevzdat své těžkosti, jak to bývalo na tomto místě i u minulých generací.

Srdce naděje bylo a je financováno z dobrovolných příspěvků na veřejných akcích kostela v Lysůvkách. Celý příběh včetně fotodokumentace díla si můžete přečíst na www.farspolaz.cz.

Marie Knödllová

Z farní kroniky - 1965

- 30. 5. byla slavnost 1. svaté přijímání, velmi pěkně připravena, prvo-komunikantů bylo 60 a 14. 9. byla pouť na sv. Hostýn – 4 autobusy.
- Pro děkanskou kancelář byly zakoupeny 2 stoly a 22 židlí, aby pravidelné měsíční děkanské konference se mohly konat v děkanské kanceláři na faře a ne v hospodě (Národní dům), jako tomu bylo dosud.
- 4. 7. se četl ve všech farnostech dekret II. vatikánského koncilu o zavedení mateřského jazyka do liturgie. Od arcidiecézní liturgické komise z Olomouce docházejí přesné instrukce, jak si počínat pro začátek a jak pokračovat při realizaci této důležité změny v liturgii katolické církve. II. vatikánský koncil byl ukončen 8. 12.
- Statistika: **Křty** Místek 162, Lysůvky 5, Zelinkovice 3, Kunčičky 2, Sviadnov 9, Hodoňovice 5, celkem 186; **svatby** Místek 21, Sviadnov 1, celkem 22; **pohřby** Místek 85 (zaopatřených 39), Lysůvky 5 (4), Kunčičky 3 (3), Sviadnov 14 (5), Hodoňovice 8 (5), celkem 115. **Vyučování náboženství** ve školním roce 1965/1966 Místek 148 (škola Fučíkova 73, škola Pionýrů 26, škola Palackého 18, škola na Rivieře 31), Hodoňovice 21, Lysůvky 17, Sviadnov 3. Bylo 10 hodin týdně náboženství.

Krátce

Roráty

Během doby adventní budou v kostele u sv. Jakuba probíhat tradičně roráty. Pro děti v pondělí, ve středu a v pátek od 6.30, pro dospělé v úterý a ve čtvrtek také od 6.30 a v sobotu od 7.30 hodin.

Zpověď

Svátost smíření před Vánocemi se uskuteční v kostele sv. Jakuba od středy 17. do pátku 19. prosince v časech od 8.30 do 11.00 a 15.00 až 17.00. A ve farním kostele sv. Jana a Pavla za účasti více zpovědníků v sobotu 20. prosince od 8.30 do 11.00. Příležitost ke svátosti smíření je také půl hodiny před každou mší svatou.

Dar církvi a možnost snížení daně z příjmů

Jak věřící mohou pomoci farnosti i sobě

Mnozí z nás podporují farnost nejen svou přítomností a modlitbou, ale také dary – finančními či věcnými. Tyto dary, pokud jsou poskytnuty na církevní, charitativní, kulturní či vzdělávací účely, nejsou jen výrazem víry a sounáležitosti, ale mohou přinést i daňovou úlevu.

Kdo může dar přijmout

Dárce může být každý věřící (fyzická osoba), který má příjmy podléhající dani (např. ze zaměstnání nebo podnikání). Obdarovaným může být registrovaná církev nebo náboženská společnost a její organizační jednotka, tedy například Římskokatolická farnost Místek. Důležité je, aby byl dar určen na církevní nebo náboženský účel – např. na opravu kostela, obnovu varhan, provoz farnosti či pastorační mládeže.

Jaký je daňový přínos

- Minimální výše daru: alespoň 2 % ze základu daně, nebo alespoň 1 000 Kč.
- Maximální výše odpočtu: 30 % ze základu daně.

Příklad z praxe

Pan Jan Novák z Místku, zaměstnanec, měl za rok 2025 základ daně 450 000 Kč. Věnoval 10 000 Kč na opravu střechy kostela. Farnost mu vystavila potvrzení o daru. V daňovém přiznání uplatní odpočet a ušetří na dani 1 500 Kč. Dobrý skutek se tak vrací i v praktické rovině.

Co je potřeba doložit

Farnost vystaví potvrzení o daru obsahující jméno a adresu dárce, výši daru, datum, účel a označení farnosti. Toto potvrzení se přikládá k daňovému přiznání nebo se předkládá zaměstnavateli.

Závěrem

Darování církvi je především projevem víry a vděčnosti, ale díky zákonným daňovým úlevám může být i rozumným ekonomickým rozhodnutím. Podporou farnosti pomáháme uchovávat nejen kostely a budovy, ale i živé společenství víry v našem městě.

Informace k darům pro naši farnost:

Římskokatolická farnost Místek
Číslo účtu: 1680621349/0800
Účel daru: Církevní účely – oprava kostela

Český Těšín – Jubilejní rok a putování do jubilejního chrámu Nejsvětějšího srdce Ježíšova v Českém Těšíně poslední květnový den.

Kostel Panny Marie Sněžné – Mezi nebem a zemí, předkrmášový koncert pěveckého sboru SMETANA, který oslavil v říjnu 115 let. V době svého vzniku měl tři samostatné složky – mužskou a ženskou část i dětský sbor. Poválečné období překonal pouze mužský sbor, který ovšem časem také skomíral. Neúnosnou situaci se před 30 lety podařilo zvrátit příchodem žen, kdy vznikl smíšený pěvecký sbor SMETANA.

Lidový dům – V září se uskutečnila přednáška velmi známé a populární řeholní sestry Angeliky Pintířové. Na závěr si mohli návštěvníci nechat podepsat nějakou z knih, které sestra Angelika vydala.

Poutní slavnost Místek – Slavnostní poutní mše svatá, koncert chrámového sboru Cantores Domini a posezení na zahradě u farního kostela.

Trnávka – Ne přelomu června a července se uskutečnil farní tábor

150 let kaple Narození Panny Marie v Hodoňovicích

Hodoňovický krmáš, slavnost posvěcení místní kaple, se uskutečnil v neděli 19. října. Slavnostní mši svatou sloužil děkan o. Kazimír jako součást Misijní neděle. Příchozí si mohli u vstupu do kaple zakoupit křehké koláče, víno a finančně přispět do fondu, ze kterého jsou podporovány projekty na pomoc potřebným a mladým církvím na všech kontinentech.

Kaple v obci Hodoňovice vznikla jako nejvýznamnější a největší stavba 19. století, kdy zde žilo pouhých 371 obyvatel a stálo 62 budov. Okolní obce Kunčičky u Bašky a Baška kostel neměly, i když počtem obyvatel převyšovaly Hodoňovice dvojnásobně.

Myšlenka na stavbu kaple v Hodoňovicích se zrodila v roce 1868, kdy Venzel Pokluda obdržel z poutě do Jeruzaléma 14 obrazů křížové cesty, které již byly vysvěcené a o které se postaraly dobrotivé Panny kláštera Těšínského. V roce 1870 představenstvo obce Hodoňovice rozhodlo o stavbě kaple. Byl zřízen kostelní výbor, který se staral o stavbu kaple. Občané se shodli na pozemku na kopečku, kde kaple stojí.

V roce 1873 začali kopat základy a **9. září 1873 byl farářem Bedřichem z Místku posvěcen základní kámen**. Den na to začaly zednické práce a skončily až příchodem zimy. Stavba byla vybudována do výše oken a poté zastavena pro naprostý nedostatek peněz a stavebního materiálu. Tuto nepříjemnou situaci řešili radní sbírkami darů po celém místeckém okrese. Od občanů se podařilo vybrat úctyhodných 3 371 zlatých a 44 grejcarů.

Až v roce 1875 stavba kaple pokračovala a během tří měsíců byla dokončena. Zbývalo však jen nepatrně finančních prostředků na vnitřní vybavení. Na základě žádosti občanů věnoval olomoucký arcibiskup do kaple sochy, tabernákulum (skříňka na svatou hostii) a skvostné varhany.

Podporovatelé stavby manželé Brojáčovi zakoupili na hlavní oltář obraz Panny Marie Čenstochovské za neuvěřitelných 334 zlatých a také novou, větší křížovou cestu, když se stávající křížová cesta z Jeruzaléma jevila pro tuto stavbu jako malá. **Stavba byla postupně v roce 1875 úplně dokončena a vybavena.** Náklady na vybudování kaple v Hodoňovicích činily 5 970 zlatých a 73 krejcarů (bez vnitřního vybavení).

U příležitosti 150 let kaple vyšla brožura. „Přináší nejen přehled historie a zajímavostí spojených s naší kaplí, ale také informace, jak se v běhu času Hodoňovjané starali o její zvelebení. Teď je na nás, abychom pokračovali v odkazu našich předků a předali ji ještě krásnější další generaci,“ popisuje kostelník Ladislav Otipka, který se o kapli stará už 45 let.

„Podíváte-li se do historie kaple, jistě si řeknete – Hodoňovjané si ji právem zaslouží. Jejich přání – mít na území obce svatostánek – se jim jejich pílí, houževnatostí a neustálým zvelebováním měnil v průběhu 150 let do krásy. Pochybělo-li financí na jakoukoliv její rekonstrukci – pořádali sbírky při mších svatých, požádali farnost, kraj či obec a peníze se pro dobrou věc vždy našly. Věřím, že oslavou narozenin kaple neustane úsilí Hodoňovjanů a jejich podporovatelů o její zkrášlování, že nás všechny bude nabádat k dalším činnostem její kostelník Ladislav Otipka, bez něhož by „náš kostelíček“ nevyrostl do současné krásy. Smekám před Láďou – jak ho všichni familiérně oslovujeme – klobouk dolů a s nadějí vzhlížím k nebesům, aby mu Pán Bůh dal dlouhé žití,“ říká Dajana Zápalková, kronikářka obce Baška.

Petr Brozda

Oltář s obrazem Panny Marie Čenstochovské

Zvony v kapli

Podle archivních záznamů byly v roce 1876 vedeny dva zvony – jeden o váze 70 kg a malý zvonek v sakristii. V roce 1878 byly ve věži již dva zvony, první o váze 250 kg a druhý měl 70 kg, v sakristii třetí zvonek.

Za druhé světové války byly zvony zrekvírovány a nahrazeny železnými. Nové zvony byly pořízeny okolo roku 1955 (odlévaly se ve Vítkovických železárnách v Ostravě) a jejich slavnostního vysvěcení se zúčastnili i občané Hodoňovic. V současnosti jsou ve věži kaple nové zvony z roku 2010. Zvony byly odlity ve zvonařském ateliéru Josefa Tkadlece v Halenkově.

Zvony nesou názvy:

Bl. Matka Tereza – s nápisem: *Udělej něco krásného pro Boha!* (57 kg, tón A2) – věnovali Adolf a Anna Kolčářovi.

Jan Pavel II. – s nápisem: *Nebojte se, otevřete svá srdce Kristu!* (96 kg, tón Fis2) – věnovali farníci z Hodoňovic.

Zvony byly požehnány a vysvěceny při mši svaté 15. srpna 2010 v hodoňovické kapli.

Poklep na zvony provedli kmoťři:

(1. řada zleva) Adolf Kolčář, Marta Lapišová, Ladislav Otipka, (2. řada zleva) děkan Josef Maňák, Eliška Hochová, František Carbol.

Vzpomínky na kostelníka Miloslava Prokeše

Když někdo vysloví jméno Miloslava Prokeše, vybaví se mi kostelník s velkým K. Mnozí farníci ho znali nejen pro jeho nepřehlédnutelnou vysokou postavu v černém obleku, nejen pro jeho kostelnickou službu, která se počítala již na desetiletí, nejen pro jeho dobrosrdečnou povahu a jemný humor, ale i pro jeho prűpovídky, nebo chcete-li, „hlášky“.

Svoji kostelnickou službu jsem začínal v době před-covidové a tehdy jsme se potkávali jen občas. Když jsem se ho tu a tam zeptal, jak se mu daří, vždy odpovídal stejně: „**Díky milosti Boží nezasloužené dobře.**“ Až časem jsem si uvědomil, že si nikdy na nic nestěžoval, alespoň ne přede mnou, a na životě viděl hlavně to pozitivní.

Také říkal: „**Kostelníci se dožívají vysokého věku.**“ A pro nechápající dodával: „**Protože je jich málo a Pán Bůh je chrání.**“ Nevím sice, je-li to tak úplně pravda, ale v jeho případě tomu tak bylo – Pán mu dopřál 83 let života. Jeho dny se naplnily letos 22. července.

Během covidu jsme se vídávali velmi často, někdy i denně. Mohl si klidně sednout do lavice, ale vždy přišel nejdříve do sakristie, i když neměl službu, a zeptal se, zda může s něčím pomoci. Říkal tomu „**kostelnická solidarita**“. Když nabídl pomoc při bohoslužbě, taktně jsem se zeptal, co by chtěl udělat, zda si vezme některé čtení, přímluvy nebo půjde vybírat peníze. Jeho odpověď mě nejednou překvapila: „**Vy jste vedoucí směny, rozdejte úkoly!**“

Také letos 20. července, byla to neděle, jsem měl kostelnickou službu při ranní i velké mši svaté. Pan Prokeš jako obvykle přišel už po půl osmé do sakristie a jako už mnohokrát mi nabídl svoji pomoc. A jako už mnohokrát rozsvítil svíčky na hlavním oltáři, přečetl 1. čtení a sednul si do lavice. Netušil jsem, že tato jeho služba při oltáři je tou poslední. Jen dva dny na to, v úterý, jsem se dozvěděl, že pan Kostelník zemřel.

Pavel Tatran

Naše farnost má v Místku tři kostely a ve všech to velmi dobře znal. Když měl službu, byl v kostele první a odešel jako poslední. Potkali jste ho nejen v kostele, ale také na faře. Byl pravou rukou kněze.

Pro nás to byl vysoký a pevný sloup v sakristii, vyznal se ve čteních, misálu, prostě v každé liturgii. Svatby, pohřby, křtiny, to byla jeho parketa, organizoval svatebčany, ale také doprovázel lidi do věčného života. Byl velký čtenář, ale v křizových chvílích měl vždy připravený náhradní scénář. Znali jsme ho i jako zdatného sportovce, který rád jezdil na kole. Byl i zdatný básník, verše měl v malíčku, a na oslavách potěšil svou básní srdce mnoha našich farníků.

Ilona a Tom Čajanovi

V době, kdy jsem byla zaměstnána na místecké faře, jsme se potkávali na ranních mších v sakristii kostela sv. Jakuba. Při vstupu s úsměvem říkával: „**Tak vás rád vidím**“ nebo „**Je mi potěšením vás vidět**“. S ochotou pomáhal s přípravou

mše či modlitbě ranních chval. Když byl požádán, aby něco přečetli zaslechli jsme: „**Bude mi ctí to přečíst**“.

Miloslav Prokeš byl svědomitým kostelníkem v „jeho“ kostele Vše chvatých, ale také pomáhal ve farním kostele při svatbách, pohřbech, koncertech a jiných příležitostech. Vybavuje se mi, jak dával instrukce při rolování červeného koberce, chystání židlí a klekátka pro nevěstu a ženicha. Jednou jsem snoubencům dávala telefonní kontakt na Miloslava Prokeše, když chtěli vyzdobit kostel před svatbou. Později jsem s ženichem mluvila a ten mi s nadšením vyprávěl: „**Takhle jsem si vždy představoval toho nejsprávnějšího kostelníka...**“

Jana Sobková

Proč jsem začala dělat „slůvko“ pro děti

Když se ohlédnu zpět, důvod, proč jsem se rozhodla věnovat nedělní katechezi pro děti, vychází z hluboké touhy předávat víru dál – jednoduše, s láskou a radostí.

Dalším impulsem byla moje vnitřní touha zjistit, zda dokážu předávat víru dětem stejně přirozeně a srozumitelně, jako to umím u dospělých. Práce s dospělými je mi blízká a představuje můj každodenní chléb v pracovním životě, ale děti představují jiný svět – svět zvědavosti, hravosti a upřímnosti. Chtěla jsem si ověřit, zda dokážu oslovit i jejich srdce.

Zároveň jsem dlouho vnímala, že katechezi by přirozeně měly vést mladé maminky s malými dětmi. Sama mám už téměř dospělou dceru, a tak jsem si říkala, že tahle služba už není pro mě. A přesto mi to bylo líto – cítila jsem, že bych ráda byla součástí něčeho, co dětem pomáhá víru objevovat.

Jednoho dne se to sešlo: kněz při ohláškách prosil o nové dobrovolníky pro katechezi, a v tu stejnou chvíli se ke mně v lavici naklonila jedna farnice, která katechezi již dělala, a zeptala se: „Ty bys nechtěla?“ Najednou jsem ucítila, že tohle je moje příležitost. A tak jsem řekla ano.

Dětská víra je čistá a přímá. Je krásné sledovat, jak se ptají, jak přemýšlejí, jak se smějí. A právě v těchto chvílích si uvědomuji, že i já se učím – trpělivosti, jednoduchosti a důvěře. Nedělní katecheze pro mě není jen službou, ale i cestou osobního růstu a hlubšího poznání Boha skrze dětské oči.

Silvie Brozdová

Vzkaz pro rodiče a děti

Milí rodiče, milé děti, zvú vás srdečně k účasti na nedělní katechezi. Často vídám děti sedět v kostelních lavicích, ale do sakristie, kde se katecheze koná, už nepřijdou. Přitom právě tam na ně čeká prostor, kde mohou víru prožívat aktivně, tvořivě a v kruhu svých vrstevníků.

Nebojte se je poslat – možná právě tam najdou něco, co jim pomůže víru lépe pochopit a prohloubit. A možná i vás překvapí, s jakou radostí o Bohu mluví, když se jim dá příležitost.

Naše farní rodina 2025

Křty (24)

Stefany Gongolová 15. 12. 2024, Štěpánka Radová 15. 12. 2024, Jonáš Hablovič 5. 1., Tomáš Vook 26. 1., Matěj Vook 26. 1., Natálie Janečková 2. 3., Nella Bednaříková 2. 3., Marie Volná 30. 3., Michael Chrobák 30. 3., Marie Theodora Kalvodová 19. 4., Jan Šimo 19. 4., Rose Jaroslava Thomas 20. 4., Karolína Veličková 20. 4., Adéla Mikesková 1. 5., Ester Musálková 11. 5., Edith Hromádková 25. 5., Liam Müller 6. 7., Natálie Sedlová 13. 7., Noemi Lipowski 3. 8., Šarlota Kršňáková 3. 8., Zdeněk Martinčík 27. 9., Julie Bárová 5. 10., Richard Urbíš 5. 10., Bořek Bár 9. 11.

První svaté přijímání (14)

25. května

Ondřej Babinec, David Čajan, Tomáš Čajan, Edith Hromádková, Natálie Karásková, Rachel Kolášková, Vojtěch Kubiček, Anežka Pohludková, Magdaléna Ryšková, Nicol Řeháková, Kristian Šupolík

29. června

Soňa Patricie Čubová, Petr Meca, Aneta Volná

Svatby (4)

Jakub Horut a Aneta Křivová 26. 4., Martin Kopicár a Kamila Pokludová, Lukáš Ridrich a Karolína Němcová, Lukáš Rolinc a Lenka Chromčáková 13. 9.

Pohřby (37)

Lucie Zuzčáková 13. 10. 2024, Marie Vaněčková 16. 12. 2024, Martin Dunka 25. 12. 2024, František Míša 29. 12. 2024, Sylva Fišerová 2. 1., Jaromír Šivic 10. 1., Marie Paskovská 27. 1., Adéla Krejčí 28. 1., Ilona Němcová 13. 2., Jiří Šíma 20. 2., Mária

Křečková 21. 2., Anna Kaňoková 25. 2., Květoslava Straňánková 10. 4., Terezie Jurčíková 10. 4., Marie Michaláková 19. 4., Josefa Bojková 26. 4., Vladimír Pavlošek 22. 5., Miroslav Hanzlíček 27. 5., Ján Vnuk 6. 6., Božena Psohlavcová 15. 6., Bruno Bobek 20. 6., Petr Saatzer 13. 7., Anna Comorková 17. 7., Pavol Zabavík 18. 7., Miloslav Prokeš 22. 7., Eliška Majkusová 1. 8., Emílie Tomková 2. 8., Františka Kinzlová 9. 8., Jiří Řehák 30. 8., Milena Svojáková 16. 9., Vladimír Tomek 17. 9., Marie Velacká 18. 9., Vlasta Zukalová 20. 9., Karel Žůrek 11. 10., Božena Chromjáková 11. 10., Marie Rekšáková 14. 10., Zdenka Polášková 25. 10.

25 let kněžství o. Kazimíra

V červnu uplynulo 25 let od kněžského svěcení o. Kazimíra. Jaká byla jeho cesta ke kněžství?

„Když jsem začínal ministrovat, chodil jsem asi do třetí třídy základní školy. Tehdy u nás sloužil o. Adam Rucki a on kázal často velmi živě a bouřlivě. V kázáních se také zmiňoval o povolání ke kněžské službě. Konkrétně říkal, že na vinici Páně je málo dělníků a že Pán volá nové apoštoly a oslovuje je: „*Pojď za mnou*“. Tehdy mi to, jak se říká, „*netrhlo žíly*“, ale asi v šesté třídě se v mém nitru „*něco*“ ozvalo. To „*něco*“ byl hlas, který říkal: „*Pojď za mnou*“, řekl v roce 2000 v rozhovoru pro dvouměsíčník Immaculata – Neposkvrněná.

Kvůli prospěchu se začal učit soustružníkem, to mu bylo 15 let. V té době vstoupil do společenství křesťanské mládeže v Třinci, které na něj mělo velký vliv. „Společenství, to bylo pro mne něco nového. Tam jsem začal objevovat Boha,“ poznamenal. Později si dodělal maturitu a s ročním odstupem vstoupil do kněžského semináře.

„Cítil jsem, že mne Ježíš volá, ale potřeboval jsem čas, abych se s tím plně ztotožnil a přijal to za své se všemi důsledky. V těch chvílích mě náš spirituál velmi povzbuzoval a často posílal před svatostánek, abych řekl Ježíši všechno a Jeho prosil o řešení. Ježíš tam proměňoval mé nitro. Při hledání mé kněžské totožnosti mi také pomohla tato věta: Podstata kněžství je být s Kristem přibit na kříž, přičemž místo, způsob a čas určí On sám,“ dodal o. Kazimír o letech v semináři.

A jak viděl před 25 lety roli kněze ve společnosti?

„Vždycky jsem prosil Pána, abych neprosazoval své představy, ale aby On vedl moji činnost. Minulý rok, když jsem ve Vendryni konal jáhenskou službu, spatřoval jsem své uplatnění v tom, že jsem vedl různá farní společenství. Díky tomu, že jsem sám zakusil setkání s Bohem ve společenství, chci pomáhat jiným, aby se neztratili v mase lidí v kostele, ale aby budovali krásné vztahy k sobě navzájem a k Bohu, a tak aby z nich vyrůstali osobnosti. Cítím, že v tomto směru bych měl něco dělat, že to, co jsem dostal, mám dávat dál.“

Betlém – místo Ježíšova narození

Málokteré místo Svaté země je poutníkům tak milé jako místo Kristova narození. Bet-lechem (město chleba) je významným poutním místem, které každým rokem navštíví více než dva miliony poutníků, a to nejen křesťanských. I pro muslimy je místem narození proroka Ježíše. Pro židy je pak místem narození krále Davida.

Dnes Betlém již prakticky sousedí s Jeruzalémem. Protože však Betlém leží na palestinském území, mají sem Židé vstup zakázán. Obě města odděluje zeď a projít lze jen přes kontrolní bránu. Kvůli prohlídkám a frontám při bráně se může stát, že cesta, která trvá do centra Jeruzaléma autem ani ne čtvrt hodinu, se prodlouží i na dvě a více hodin.

Donedávna byl Betlém převážně křesťanským městem, v současnosti 62 % obyvatel vyznává islám. Počet křesťanů se snižuje zejména emigrací do zahraničí – jen do Chile se z Betléma vystěhovalo přes 300 000 křesťanů.

Naše představy o zasněženém Betlému se mohou zdát při návštěvě v letních měsících jako nesmyslné. V srpnu bývá v Betlémě velmi horko, ale v zimě klesají teploty v noci pod nulu a máte-li štěstí,

může se stát, že si vyfotíte Pole pastýřů se sněhovou pokrývkou.

Poutník chce v Betlémě zejména navštívit místo Kristova narození – půjdeme tedy do středu města na Náměstí jesliček, kde stojí křesťanská Bazilika narození. Nad Jeskyní narození ji dal postavit císař Konstantin Veliký. Výstavba začala v roce 326 a posvěcena byla 31. 5. 339. Přímo nad jeskyní vznikla osmihranná centrální stavba a o kráse baziliky můžeme číst u biskupa Eusebia nebo z popisu poutnice Aethérie (4. století), která se zde zúčastnila liturgie na svátek Epifanie (tedy Zjevení Páně – tehdy se slavila 5. ledna).

V roce 385 se v jedné z bočních jeskyní u chrámu usadil svatý Jeroným. Založil zde společenství mnichů s latinským obřadem a překládal zde Bibli do latiny. Jeho překlad zvaný Vulgáta patří k nej-

věrnějším překladům a umožnil poznání Písma latinsky mluvícímu kulturnímu světu. Dodnes v jeskynním systému pod Bazilikou narození ukazují jeskyni, ve které svatý Jeroným žil.

V roce 530 byla bazilika poškozena požárem. Císař Justinián ji dal přestavět do dnešní podoby a nechal vyzdobit mozaikami. Právě tato výzdoba ji uchránila před zničením. Když v roce 614 Peršané přepadli svatou zem, snažili se vykořenit veškeré vzpomínky na křesťanství, systematicky ničili kláštery a kostely. V Palestině zničili 300 kostelů. Bazilika narození zůstala uchráněná díky tomu, že na mozaice na její fasádě bylo zobrazeno klanění Tří králů a jejich oděv připomínal roucha perských panovníků.

Na správě baziliky se v současné době podílí 3 církevní společenství: převážná část prostor patří řecko-ortodoxní církvi, církev katolická a arménská ortodoxní církev pak mají malé přidělené části a malá práva. Katolíci tak slaví Vánoce v sousedním chrámu svaté Kateřiny, který patří františkánům. Slaví se večerní mši 24. 12. a po mši pak katolický patriarcha přenáší sochu Jezulátka do Kapličky jesliček v bazilice. Řecká a syrská církev spolu s koptskou církví slaví Vánoce 6. ledna (Epifania) v bazilice Narození a poslední jsou pak Arméni, kteří je slaví v bazilice 18. ledna.

Pokud chcete jít na katolickou mši svatou do baziliky během roku, pak se slouží každý den – ráno ve 4.30, a to přímo na oltáři v Jeskyni jesliček, několik kroků od místa narození Krista. Mše je tichá, bez zpěvů a vyhrazeno je na ní jen 30 minut, pak již začínají další bohoslužby ortodoxních církví. Účast na ní ale patří k nezapomenutelným zážitkům. Procházíte ještě spícím městem, pustými uličkami starého Betléma. Jediní lidé, které potkáte, jsou místní metaři. Když se s nimi pozdravíte, nabídnou vám kávu, kterou si vaří před prací. Je silná, arabská a vařená s kardamomem. I když si ji pak budete dávat i v nejlepší restauraci, už nikde nebude chutnat tak jako v to ráno.

Bazilika je tichá, ztemnělá, ozařují ji jenom světla byzantských lamp. Sestou-

píte v tichu do jeskyně – místo narození je označeno hvězdou na podlaze. Brzy ráno je zde jen několik poutníků. Později dlouhé fronty turistů, kteří si místo fotí na mobily. Ráno máte prostor na modlitbu v tichu a na rozjímání.

Vstupujete-li do baziliky z náměstí, procházíte Branou pokory. V roce 1500 vstupní bránu zazdili a snížili, aby do baziliky nemohli vjíždět jezdcí na koních. Dnes se každý návštěvník, který je vyšší než 135 cm, musí sehnout, aby mohl vstoupit. Bazilika má pět lodí ve tvaru kříže, rozděluje je 40 sloupů z červeného pískovce. Do Jeskyně narození se vchází ze dvou stran z presbyteria, oltářní části baziliky. Jeskyně má obdélníkový průřez 12,3 x 4,3 metru. Interiér je vyzdoben v ortodoxně-pravoslavném stylu a osvětluje ho 53 lamp. Původní kamenná klenba a dlažba jsou pokryty mramorem. V ní se nachází velká stříbrná 14ramenná hvězda, která označuje místo Kristova narození. 14 ramen hvězdy má připomínat 14 zastavení utrpení Krista, anebo také 3 x 14 pokolení od Abraháma po Ježíše. Na centrálním kruhu je nápis *Hic de Virgine Maria Jesus Christus natus est*. Poutníci na tomto místě poklekávají, líbají hvězdu a modlí se u místa narození.

V jižní části jeskyně se nachází druhý prostor, nazývaný Jeskyně jesliček s rozměry jen 3 x 2 metry. Oltář má připomínat místo, kde leželo Jezulátko v jeslích. Jesličky zde už ale neuvidíte – v 12. století je odnesli do baziliky Santa Maria Maggiore v Římě.

Třetí oltář je Klanění mudrců – má připomínat místo, kde se mudrci poklonili Jezulátku a položili mu dary, jak ukazuje obraz nad oltářem. Ostatky Tří sva-

tých mudrců zde již nejsou, odnesli je ve 12. století a najdete je dnes v Kolíně nad Rýnem.

V západní části je vchod do labyrintu dalších jeskyní – pokud jimi projdete, vejdete až do chrámu svaté Kateřiny. Brána je ale běžně zavřená, musíte počkat na pobožnost bratří františkánů, kteří denně přicházejí do Jeskyně narození za zpěvu gregoriánského chorálu.

V labyrintu jeskyní najdete mimo jiné i Jeskyni svatého Josefa (zde se připomíná sen svatého Josefa, kdy mu anděl říká, aby vstal a utekl před pronásledováním do Egypta), Jeskyni neviňátek, Oltář neviňátek, kde byly odkryty skalní hroby z 1. století (předpokládá se, že jde o hroby prvních křesťanů), Jeskyni svaté Pavly (s hroby svaté Pavly, její dcery Eustáchie a s hrobem Eusébia z Kremony) a samozřejmě i Jeskyni svatého Jeronýma, kde byl pohřben, a jeho celu, kde podle tradice žil a pracoval.

V Betlémě a jeho okolí je veliké množství památek, které určitě stojí za návštěvu (Arménský klášter, chrám svatého Jakuba, Škola svatého Jeronýma, řecko-ortodoxní klášter s nádvořím a kostelem svatého Jiří, Kostel svaté Ka-

teřiny, Klášter svatého Jeronýma, poutnický kostel Casa Nova – a to jsme ještě prakticky nevyšli z náměstí, Mléčná jeskyně, Kaple svatého Josefa – jako připomínky útěku do Egypta, Davidova studna, římský akvadukt a hrobka Ráchel) – poutník téměř vždy bojuje s omezeným časem a nemůže navštívit vše, co by chtěl.

Pokud ale zavítáte do Betléma, zkuste si najít čas na návštěvu Beit Sahur – pole stráže. Podle tradice se zde na místních úrodných polích setkali na Boázově poli Boáz a Rút (Rút 2,1-23) – budoucí zakladatelé Davidova rodu. Po staletích se na tomto místě pastýřům zjevuje anděl, aby jim zvěstoval zprávu o narození Ježíše Krista (Lk 2,15-18). Přijedte před večerem, v kapli se můžete zúčastnit bohoslužeb, a chcete-li si představit, jaké chvíle prožívali pastýři, vydejte se potmě do města – je to asi 3 km daleko. Budete bloudit ve zmeti ulic, popsanych v arabštině, zmateni, ztraceni – tak se asi museli cítit pastýři, kteří hledali ve tmě a neznámém domě Dítě. Vy sice jen naleznete svůj hotel, ale snad něco více pochopíte o víře a radosti pastýřů, když Dítě konečně našli...

TRADIČNÍ
**TŘÍKRÁLOVÝ
PRŮVOD** Z FRÝDKU
DO MÍSTKU

3. 1. 2026

PRŮVOD ZAČÍNÁ V 10 HODIN
NA ZÁMECKÉM NÁMĚSTÍ VE FRÝDKU,
ZAKONČEN BUDE VE FARNÍM KOSTELE
SV. JANA A PAVLA V MÍSTKU

 TRÍKRÁLOVÁ
SBÍRKA

HLEDÁME KOLEDNÍKY
STAŇ SE TŘÍKRÁLOVÝM KOLEDNÍKEM
A POMÁHEJ S NÁMI!

POMOZ DOBRÉ VĚCI, ZÍŠKEJ KAMARÁDY, VSTUP DO AQUAPARKU
NEBO VYHRAJ SUPER CENY.
PRO VÍC INFORMACÍ KONTAKTUJ KOORDINÁTORA SBÍRKY.

SILVIE VOJKOVSKÁ
TEL.: 733 741 564
E-MAIL: SILVIE.VOJKOVSKA@CHARITAFM.CZ

 Charita
Česká republika

XXII. ročník **Největší** 2025
**výstava betlémů
v České republice
z jediné sbírky**

VÍCE NEŽ
330
BETLÉMŮ
ZE SOUKROMÉ
SBÍRKY

26. prosince
13 – 18 hod.

27. prosince
10 – 18 hod.

8. ZŠ
Frýdek-Místek
Československé armády 570
(naproti Tiskárny Kleinwächter)

Za vystavovatele
Daniela Adámka a Jiřího Bíleckého
srdečně zve

**Živá
vánoční hudba**
pod vedením
PhDr. Terezy Baronové, PhD.

Josef Kleinwächter
zakladatel výstavy

Záštitu nad výstavou převzal **Mons. Martin David**,
biskup ostravsko-opavské diecéze.

visitfm.cz **www.ibetlemy.cz** **KLEINWÄCHTER**
GRAFIKA • REKLAMA • TISK

Zapište si do diáře

Neděle 7. prosince

Rozsvit svůj život

Lidový dům Místek, 16.00 chvály, přímlovná modlitba, slovo, společenství, kavárna; kapela Espé, speaker Júlo Slovák.

Pondělí 8. prosince

Růženec

Lidový dům Místek, 16.00, přednáška o. Jiřího.

Úterý 9. prosince

Adventní koncert

Kostel sv. Jakuba, 18.00 koncert žáků Základní umělecké školy duchovní hudby.

Neděle 14. prosince

Pozdraveno budiž světlo

Kostel sv. Jana a Pavla, 16.00 koncert sboru Cantamus z Kozlovic.

Pátek 19. prosince

J. J. Ryba: Česká mše vánoční

Kostel sv. Jana a Pavla, 18.00 koncertní provedení v podání Symfonického orchestru Frýdek-Místek, Pěveckého sboru Smetana, Lašského smíšeného pěveckého sboru Baška a sólistů.

Středa 24. prosince

Betlémské světlo

Náměstí Svobody v Místku, 15.00 rozdávání Betlémského světla.

Neděle 28. prosince

Vánoční koncert

Kostel sv. Jana a Pavla, 16.00, Místecký chrámový sbor Cantores Domini a vokální ansámbl ProVocale.

Sobota 3. ledna

Tříkrálový průvod z Frýdku do Místku

Zámecké náměstí ve Frýdku-Místku, v 10.00 vyjde průvod městem směrem do farního kostela sv. Jana a Pavla.

Sobota 31. ledna

Farní ples

Lidový dům, 19.00.

18. až 19. dubna

Farní zájezd

Navštívíme Koclířov, Neratov, Králíky, program bude upřesněn.

Neděle 19. dubna

Koncert učitelů ZUŠ duchovní hudby

Lidový dům, 16.00, výtěžek z koncertu bude použit na podporu výstavby pastoračního centra místecké farnosti.

Pátek až sobota

15. až 16. května

Boží město

Prostory Sadu Bedřicha Smetany, čas a program bude upřesněn.

Sobota 23. května

Vigilie k Duchu svatému

Pátek 29. května

Noc kostelů

Sobota 30. května

30 let diecéze

Neděle 7. června

1. svaté přijímání

Neděle 28. června

Poutní slavnost Místek

Těšíme se na vás!

Vánoce ve farnosti Místek

24. PROSINCE - ŠTĚDRÝ DEN

- 15.00 Náměstí Svobody – Půjdeme spolu do Betléma, zpívání koledí, rozdávání betlémského světla, přání k Vánocům
- 20.30 Mše svatá v Hodoňovicích
- 21.30 Mše svatá ve Sviadnově
- 23.00 Mše svatá ve farním kostele

25. PROSINCE - BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ

- 6.00 Kostel sv. Jakuba Jitřní mše svatá
- 8.00 Mše svatá ve farním kostele
- 10.00 Mše svatá ve farním kostele
- 7.30 Mše svatá na Lysůvkách
- 9.00 Mše svatá ve Sviadnově
- 10.30 Mše svatá v Hodoňovicích

26. PROSINCE - SV. ŠTĚPÁNA

- 10.00 Mše svatá ve farním kostele
- 7.30 Mše svatá na Lysůvkách
- 9.00 Mše svatá ve Sviadnově
- 10.30 Mše svatá v Hodoňovicích

28. PROSINCE - SVÁTEK SV. RODINY

Mše svaté jako obvykle v neděli s obnovou manželských slibů
Po mši sv. v 10 hod. požehnání koledníků tříkrálové sbírky

31. PROSINCE - KONEC OBČANSKÉHO ROKU

- 7.00 Mše svatá u sv. Jakuba
- 16.00 Mše svatá ve farním kostele Poděkování za uplynulý rok

1. LEDNA 2026 - SLAVNOST MATKY BOŽÍ A NOVÝ ROK

Mše svaté jako obvykle v neděli

OTEVŘENÉ BETLÉMY VE FARNÍM KOSTELE A U SV. JAKUBA
25., 26. A 27. 12. OD 15 DO 17 HODIN.

